

längs hudlöshet våga finna

det är som att sakta dra fingret över hud
som att rysa längs med ryggraden
och som att forma läpparna till en stillsam kyss

viker upp mina kronblad, finner en sol som lyser,
belyser de små tunna guldfjunen på min arm
där tindrar stjärnor och planeter snurrar
där fumlar blossande kinder och vaggande höft

där står tiden stilla, i en tango
där sveper kärleken och tar sin plats

där växer nyponrosor i mitt hår
i samma ögonblick som din hand rör vid

det spröda är det starka
det svarta förvandlas till ljus

och skuggorna lämnar sin plats åt äventyr

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lili Samuelsson med Poeter.se id #27337 innehar upphovsrätten